

Maarit Ekman

SANATON



Novelleja kaiken ikäisille

Sanaton

© 2019 Maarit Ekman

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-1408-9

Sanaton

Sanaton

<i>Osa1. Merensilmät on siniset</i>	7
<i>Ole enkelini</i>	9
<i>Hedelmä taskussa</i>	13
<i>Ruupertin taivasuni</i>	17
<i>Sydämenmuotoinen nenänpää</i>	21
<i>Ihmeellinen valo</i>	25
<i>Merensilmät on siniset</i>	29
<i>Rafu ja kettu</i>	33
<i>Parantava säde</i>	37
<i>Emilian puutarhassa</i>	43
<i>Juonikas Petteri</i>	49
<i>Kahvila merenrannalla</i>	53
<i>Kadonnut Anssi</i>	59
<i>Oskarin elokuvarooli</i>	63
<i>Sofi ja Julien</i>	69
<i>Kukka-Maarian käsityöpuoti</i>	73
<i>Missä tukaanit lentävät</i>	77

Osa1. Merensilmät on siniset



Ole enkelini

Lauantaiaamuna Millan kotona tuoksui vastaleivotulta pullalta. Millan äiti oli juuri leiponut pullia. Tuore pulla oli Millan herkkua.

- Ihania pullia, kiitos äiti.
- Kiva kun maistui, ensi lauantaina leivon taas.

Wiiru naukaisi nälkäisenä. Mutta kaataessaan kissanruokapurkista annosta Wiirun lautaselle hän huomasi purkin olevan tyhjä.

– Voi ei. Ruoka on taas lopussa. Milla rakasti harmaanvalkoisenkirjavaa Wiirua yli kaiken, hän kun oli kissaihmissä.

– Täytyy lähteä ostamaan lisää. Herkuteltuaan äidin juuri leipomalla lämpimäisellä hän puki ylleen talvitakin ja suunnisti läheiseen ostoskeskukseen, jonne oli vain kivenheiton matka.

– Koeta kestää nälkää vielä vähän aikaa, Wiiru, käyn ostamassa lisää ruokaa.

Ostoskeskuksessa oli kova hälinä, kuten tavallista. Kassajonosta päästyään Milla päätti vielä käväistä kahvilassa juomassa kaakaon. Tilattuaan hän istahti ensimmäiseen vapaaseen pöytään nauttimaan höyryävän kupillisen lämmikkeeksi. Hän nousi ottaakseen naapuripöydästä kuvalehden katseltavaksi. Silloin hänen huomionsa kiinnittyi pieneen yksinäiseen tyttöön, joka istui hiljaisena tuossa viereisessä pöydässä.

Tummatukkaisella, lettipäisellä työllä oli yllään kulunut farkkutakki, mustavalkoruudullinen hame ja pieni nahkalaukku, jota hän puristi hermostuneena. Tyttö oli pukeutunut aivan liian kevyesti talvipakkaseen. Hänen nukkemaisilta kasvoiltaan kuvastui hätä ja pelko. Hänen kosteat surulliset silmänsä katsoivat ohikulkevia ihmisiä avoimesti anoen, kuin turvaa hakien. Nuo silmät sulattivat jään. Mutta mitä pikkutyttö teki yksinään keskellä kiireistä ostoskeskusta? Ehkä tyttö tarvitsi apua. Milla halusi lähestyä tyttöä varovaisesti samalla ikään kuin tunnustellen tytön reaktiota.

– Hei. Minun nimeni on Milla. Näytät kovin surulliselta. Voisinko auttaa sinua jotenkin?

Tyttö oli hetken hiljaa, tarrautui nahkalaukkuunsa lujemmin ja avautui sitten hieman vastahakoisesti.

– Hei, hän sanoi arkaillen. Minä olen Viola. Sedät veivät isin aamulla sairaalaan. Hänellä oli maha kipeä. Isiin sattui kovasti... haluan isin luo.

Hän puhui apaattisena, katse maahan luotuna.

– No voi sentään. Anna minun auttaa sinua.

Milla yritti kysyä varovaisesti, missä tytön äiti on.

– Äiti on kuollut. Minulla on vain isi. Hän joutui sairaalaan. Helena-tädin piti tulla, mutta hän ei tullutkaan.

Viola itki murheellisena.

Helena. Kuka ihmeessä on Helena?

– Isin sisko, Viola vastasi.

Milla päätti tilata Violalle hampurilaisen päästäkseen lähestymään häntä. Millan mielessä kiersi vahvana ajatus, että jotenkin tyttö oli saatava turvaan. Eihän häntä siihen yksinkään voinut jättää, ventovieraiden ihmisten keskelle.

Hampurilaisesta pursusi ketsuppia, joka teki ruman ruskehtavan tahran Violan farkkutakkiin, kun tyttö yritti haukata siitä liian suurta palaa pienellä suullaan.

– Anna minä pyyhin. Näyttää sottaistelta.

Milla nauroi ja näki Violan hymyilevän ensi kertaa. Häntä askarrutti sillä hetkellä vain yksi kysymys: miten saada tyttö turvallisesti kotiin?

Violan puhelin soi. Se oli isä, joka luuli hänen olevan kotona Helenan hoivassa.

– Onko teillä kaikki hyvin Helenan kanssa? Minulta leikataan umpilisäke iltapäivällä. Kaikki hyvin, Viola. Tulkaa heti Helenan kanssa tänne.

– Helena ei tullutkaan, Viola vastasi.

Isä ei tiennyt, että Viola oli karannut peloissaan ostoskeskukseen. Milla otti puhelimen ja selvitti asian isälle. Tilanteesta huolissaan isä sanoi soittavansa heti Helenalle, joka hakisi Violan ostoskeskuksesta, ja molemmat tulisivat sairaalaan. Hän oli juuri sairaalaan lähtiessään soittanut sisarelleen ja pyytänyt tätä tulemaan heille huolehtimaan Violasta, mutta jostain syystä Helena ei tullutkaan.

Pian Helena-täti soitti tilanteesta hädissään ja samalla anteeksi pyydellen. Hän selvitti aamulla jumiutuneensa keskikaupungin liikenneuhkaan niin, että oli myöhästynyt. Nyt hän oli Violan kotiovelle huolestuneena, kun kukaan ei avannut, ja kysyi, onko Viola kenties karannut ostoskeskuksen kahvilaan. Siellähän Violalla oli usein tapana poiketa isänsä kanssa hampurilaisella. Milla kertoi tilanteen Helenalle ja kehotti tätä tulemaan kahvilaan.

– Tulen heti sinne ja vien Violan sairaalaan. Sinnehän on vain kymmenen minuutin matka. Täti sulki puhelimen, ja hänen puheestaan kuvastui helpotus siitä, että Viola oli kunnossa ja Milla oli pitänyt hänestä huolen. Isäkin sai vahvistuksen siitä, että kaiken hämmingin jälkeen kaikki oli lopulta hyvin. Milla halasi Violaa kaksi käsin.

Tule mukaan sinne, missä tukaanit lentävät tai lennä Japaniin ihaillemaan kukkivaa magnoliapuuta. Tai jää kotiin suunnittelemaan uusia hologrammeja, kävelemään mystisessä puutarhassa tai mene ilahduttamaan naapuria, jolloin paranet väsymyksestäsi. Kaikki tämä ja paljon muuta näissä lyhyissä novelleissa koko perheen luettavaksi.



On kiehtovaa kirjoittaa ja herättää sykehdyttäviä ajatuksia lukijassa.

Novellin arvoituksellisuus saa pohtimaan eri vaihtoehtojen kudelmaa ja voi auttaa löytämään varjojen takana odottavan kauneuden. Luonto ja elämän kauniit arvot, voiko niitä

kyllin korostaa. Katso sydämelläsi, niin löydät kirkkaita kas-
tehelmiä jokaisesta päivästä.



ISBN: 978-952-80-1408-9

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi